

Het Sliedrechts Dialect (584)

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

De winter van 1929

Zô aarg bezonder veul ketact hen we nie meer mè mekaor. " We", dà zijn m'n nicht Adrie van tante Pleun en ikke, d'r neef Huib van Korse. Raor hé, Adrie en gêên Aodrie, trewijl ze toch echt in Slierecht gekipt en gebroeid is en veraal d'r moeder toch ok hêël goed diëlect praotte. Hôôguit 'n enkelden keer komme we mekaor tege azze me tevaallig is op 't zellefde mement boodschoppe doen of zô. Ja, en netuurlijk ok nog azze me mekaor jaerlijks met de Kerst 'n kaortie schrijve mè Veul Haail en Zege voor 't Nieuwe Jaer. Heur vaoder overleej veuls te jong. 'k Glôôf dat ie toe amper, of nò nie êêns, van Dreeze trok en d'r moeder is laeter toe ze menkerende wier, liefdevol tot 'r dôôd bij heur in d'n huis verzurregd. Aerdige mense wazzen 't, m'n Ome Kees en Tante Pleun, waer datte m'n broertie en ikke aaltijd wel om 'n snoepie konne komme. We weunde vlak bij mekaor in de Leegebordebuurt. Want zô noemde ze net nae d'n oorlog aal onze straete saome. 't Wazze zô'n bietjie de eerste kôôpweuninge van net voor of in d'n oorlog en iederêên stikte host de moord van d'n aarremoeij. D'r kwam bij sommiges uiteraerd ok wel 'n bietjie jeloersighaaid bij en daerom wier d'r deur die loi gedaen asof datte wij niks op ons bordtie kregge bij de maoltijje. Wij hadde 'n hêële gezellige buurt, daer op d'n Ouwe Uibraaijing bij de Westebrug. De buurtverêêneging die me hadde hiettende: De Vrolijke Buurt en we han 'n mooi aage clublied. Eerst was 't DRKD, mor laeter, toe de Dijkstraet en de Brugstraet, A.W. de Landgraefstraet mosse gaon hiete, toe wier 't LRKD. De aandere letters stinge voor Rijshout-, Klaaindiep- en Dwarsstraet.

De vrolijke buurt

Jôôst van der Zwaon (De Puts) die was onze voorzitter. Vendaeg d'n dag zijn d'r host gêên buurtverêêneging meer. En die d'r nò zijn, die hen zeker nie meer van dà soortement voorzitters van zukke clubpies. Jôôst die was veul meer as 'n voorzitter. Hij was aailijk onzen burgemêêster. Voor ons as kaainder die aaltijd in de tuin van Nieuwpoort speulde, was tie gewoon 't opperhôôd. Azze me ruzie mè mekaor of trammelant med aanderes hadde, dan gonge me naer Jôôste, want die was temet bekant aaltijd thuis. Iederêên van de ouweres die kan netuurlijk nog wel z'n aagegemaakte ijsies en z'n petattefriet, die die zellef bij hum thuis op z'n achteruitjie maakte. Jôôst zelf noemden 't terraain rondom z'n huis: "de Wurref". Bij hum vong ie aaltijd 'n gewillig oor azzie med 'n perbleem kwam. Mor, o wee, wie d'r med 'n rot smoesie of 'n haaleve waerhaaid kwam, die wier van de wurf afgejooge med 'n kreet die 'k m'n levelang nò nie ben vergete: "Neuk van de wurref" riep tie dan. Nou hadde wij as jongchies bij dat eerste woord hêël aandere veronderstellinge, mor 'k kà je verzekere dat 'r dan gêên êên dors te blijve staon. Je zurregde wel dà je bêêne maakte want anders dan zwaaide d'r wat. Je kreeg 'n schop onder je achterste of 'n klap voor je hôôd, dà sting as 'n paol bove waoter. Duidelijkhaaid genogt, d'r viel nie te sjoemele en iederêên wis percies waer of tie aan toe was.

Andere tijje

Nou 'k zelf ouwerder ben geworre, glôô 'k, nee 'k weet 't host zeker, dà Jôôst nied aallêên as voorzitter/ burgemêêster funksjoneerde. Neeje, hij was ok sosjaolwaarker, buurt-of wijkbeheerder, coördinaoter en opbouwwaarker tegelijk. Zonder ambtelijke sikkretaores, waarekgroep of wijkplatfurrem en niks gêên ondersteuning uit 't gemêêntehuis. Gewoon 'n staareke persoonlikhaaid, waer of dà me aamel grôôt respect voor hadde en waer ie aaltijd van op aan kon. Nou was 't netuurlijk in die nae-oorlogse jaere wel zô, datte me aamel veul meer voor mekaor over hadde. Je kon temet hêël de buurt as ie broekzak en as 't mos, dan was

burehulp vanzelfsprekend. Iederêên die kan nog wel van die verhaole over 't lêêne van 'n kommechie suiker bij de buuvrouw of 'n paor aaiere azzie moeder je is med 'n pannekoeksie wou verwenne of zô.

Ijszaile

Van de week tillefeneerde me nicht Adrie mijn op. Ze was 'n bietjie aan 't opruime. Laen we mor zegge aan de voorjaersschôômaok of uithaol, net hoe je 't noeme wil. D'r was 't êên en aor voor d'n dag gekomme en ze doch dà ze mijn daer wel 'n plezier mee kon doen. Praotende weg, zee ze dà ze ok nog 'n leuk fotochie gevonge had en dat 't messchie wel leuk zou zijn as dat in de krant geplaatst zou kanne worde. 't Was 'n aanzichtkaort waer of datte heur vaoder, ome Kees, mijn vaoder Kors, onze ome Rien (JP) en nog een vriend van de Kraaije op zatte. 't Was een plaetje dà percies 75 jaer geleeje geschote was op de revier op 4 maert 1929. Ze zitte met 'r viere op 'n aaije gemaokt zaailschepie, bestaonde uit 'n paor aa mekaor vastgetimmerde baddings. Onder die balleke en planke hen ze 'n paor ouwe houte schaetse vastgemaokt en in de midde staot 'n mast med 'n tuigchie voor 't grôôtzaail en de fok mee te bediene. Achterop zit 't roer en 'k denk host dat daer ok 'n schaets aanzat. A je goed kijkt, dan zie je dà ze aan 't end van 't Middeldiepie zaile, daer weunde ze toen, op B 94. 't Huisie staot 'r nog, in 't stoepie van Jannao Roos, waer nou bakkertie de Ruiters nog zit. In de veerte zie je de staaiger van 't Middeveer. Ving ie 't gêên pracht plaetje? 'k Ben nou aailijk ok wel nieuwsgierig geworre wie of dà kaaind op die prikslee was. O ja, en weet jie wad of ik vedders nog van Adries hê gekrege? 'n Hêêlen hôôp ouwe liedblaajchies en versiesboeksies. 'k Ben pas mè m'n zuster Nell nog is naer 'n symposium daerover gewist in d'n Koninklijke Bibeletheek (KB) jn Den Haag. Daer zà 'k de vollegende keer is wat meer over vertelle. Afgesproke?

Huib Kraaijeveld.

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas deuze maond de stambôôme van de families Prins (nieuw) en Van Lêêuwe in de "Genealogische Grabbelton" en veul nieuwe schoolklafotoochies met Slierechse gezichte...

